

підприємницьких структур. Кожна інтеграційна форма підприємницьких структур має свої переваги і недоліки. Однак, майбутнє за глобально інтегрованими підприємницькими структурами, якими на сьогоднішній день є транснаціональні корпорації.

Література

1. Мельник А.О. Глобалізаційні виміри світової економіки / А.О. Мельник // Вчені записки Університету «КРОК» – К., 2012. – Вип. 32. – Т.1. – С. 104–109. – 0,55 друк. арк.
2. Мельник А.О. Україна у світових інтеграційних процесах / А.О. Мельник // Економіка і фінанси, 2014. – №3. – С. 75–84.
3. Індекс глобалізації КОФ. – Швейцарський економічний інститут КОФ-
<https://kof.ethz.ch/en/forecasts-and-indicators/indicators/kof-globalisation-index.html>
4. Шацька З.Я. Класифікація інтеграційних форм підприємницьких структур в глобалізованому просторі // З.Я. Шацька. – Збірник наукових праць «Вчені записки Університету «КРОК». – №4. – 2019. – 10 с.
5. Шацька З.Я. Сутність дефініції поняття «підприємницька структура» та підходи до її трактування // З.Я. Шацька. – Вісник КНУТД. Серія «Економічні науки». – № 6 (129). – 2018. – с.111-124.
6. Ольшанська О. В. Агросоціальна система України: монографія. / О. В. Ольшанська. — К.: КНЕУ, 2013. — 329 с.

УДК 336.114

Когут О.В., студент, Шацька З.Я., к.е.н., доцент
Київський національний університет технологій та дизайну

РОЛЬ ФІНАНСОВОГО ПОТЕНЦІАЛУ У ЗАБЕЗПЕЧЕННІ СТАЛОГО РОЗВИТКУ УКРАЇНИ

В сучасних ринкових умовах, які характеризуються невизначеністю та динамічністю, як кожне підприємство, так і органи влади мають адекватно

оцінювати власні можливості розвитку та ефективно розпоряджатися наявними фінансовими ресурсами. Ринкові трансформації у світовому та національному вимірах відображають посилення фінансової глобалізації та активізацію переміщення фінансових ресурсів у різних формах, що, у свою чергу, посилює значення фінансового потенціалу у реалізації стратегічних цілей економічних суб'єктів і країни в цілому. Теоретичне підґрунтя розглянутої проблеми пов'язано і з відсутністю чіткого алгоритму створення Стратегії сталого розвитку в Україні, необхідність якої давно визнана на законодавчому рівні, проте в реальному житті існує ряд проблем щодо практичних кроків в напрямку реалізації. Це визначає актуальність та необхідність подальших наукових досліджень фінансового потенціалу та його ролі у забезпеченні сталого розвитку країни. Водночас сьогодні надзвичайно актуальним питанням є формування в державі ефективного механізму управління наявним фінансовим потенціалом, що забезпечив би сталий розвиток країни в цілому.

Загальновідомо, що однією із базових характеристик економіки країни, основою її конкурентоспроможності, безпеки і сталого розвитку є економічний потенціал. У перекладі з латинської, потенціал – це сукупність наявних засобів, можливостей у певній галузі. При конкретизації об'єкта управління, потенціал означає наявність можливостей та здібностей (навиків та вмінь) окремої особи (трудового колективу), за реалізації яких збільшується ефективність цього об'єкта (підприємства, регіону, країни). У планово-адміністративній економіці економічний потенціал розглядався як сукупність накопичених ресурсів та невикористаних потенційних можливостей у сфері виробництва матеріальних благ та послуг з метою найбільш повного задоволення потреб суспільства. Сучасні науковці трактують економічний потенціал як сукупну здатність економіки країни, її галузей підприємств, домогосподарств здійснювати виробничо-економічну діяльність, випускати продукцію, товари, надавати послуги, задовольняти суспільні потреби, забезпечувати розвиток виробництва і споживання.

Важливою складовою економічного потенціалу країни є фінансовий потенціал. В економічній науковій літературі поняття «фінансового потенціалу» часто ототожнюють з поняттям бюджетного, податкового або інвестиційного потенціалу. Із здійснення ринкових перетворень в державі змінюється і зміст цього терміну. В результаті відбувається поступове еволюційне розмежування поняття «фінансовий потенціал» і «фінансовий ресурс». Фінансовий потенціал країни формується з: фінансових ресурсів держави (включає зведений бюджет, позабюджетні фонди, залучення на внутрішньому та світовому ринках, золотовалютні резерви центрального банку); фінансових ресурсів підприємств (власні, залучені та позикові кошти); фінансових ресурсів населення (доходи, заощадження, кредити банківської системи); ресурсів фінансового та страхових ринків (статутний капітал банківської системи, страхових компаній та капітал сектору інших небанківських фінансових установ).

Сьогодні приділяється велика увага стратегії економічного розвитку країни, одну з вирішальних ролей у якій має відіграти її фінансовий потенціал. В ринкових умовах потужний фінансовий потенціал є основою соціально-економічного розвитку держави, становленню великих транснаціональних корпорацій [4]. Глобалізаційні виклики, на які змушена реагувати економіка, вимагають переосмислення та зміни підходів до фінансового потенціалу країни. Необхідність вирішення теоретичних та практичних завдань управління фінансовими ресурсами активізує роль фінансового потенціалу у забезпеченні сталого розвитку країни. Україна включається до світових міжнародних відносин і проектів, що слугуватиме зростанню її інвестиційної привабливості для іноземних організацій і приватних інвесторів. Прискоренню цих процесів має сприяти ефективна державна макроекономічна політика, направлена на створення сприятливого економічного потенціалу країни [5]. Важливою складовою реалізації стратегії сталого розвитку України є модернізація фінансового механізму, основна мета якої – підвищення ефективності використання фінансового потенціалу й оптимізація управління наявними

фінансовими ресурсами. Сьогодні постала необхідність вдосконалення фінансових методів, інструментів, важелів, нормативно-правового й інформаційного забезпечення, що регламентує питання у даній сфері, на всіх рівнях економічної системи держави для забезпечення сталого її розвитку, який би враховував сучасні реалії, світові надбання та пріоритети національного розвитку.

Література

1. 7 цілей сталого розвитку – відлік пішов. [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://ecoclubua.com/2016/01/17-tsilej-staloho-rozvytku/>

2. Алексеєнко І.І. Прогнозування розвитку фінансового потенціалу адміністративно-територіальної одиниці / І.І. Алексеєнко // [Електронний ресурс] – Режим доступу: <https://fp.cibs.ubs.edu.ua/files/1204/12aiipod.pdf> 6

3. Буряченко А.Є. Фінансовий потенціал регіонального розвитку: Монографія. – К.: КНЕУ, 2013. – 342 с.

4. Мельник А.О. Розвиток фінансової діяльності транснаціональних компаній // А.О. Мельник. – Науковий вісник Буковинської державної фінансової академії. – №9. – 2007.

5. Сучасні проблеми економічного розвитку України: монографія/ за ред. О.В. Ольшанської, А.О. Мельник, Т.Є. Воронкової – К. : ТОВ «ДКС центр», 2018. – 184 с.

УДК 330.675

Корж Б.В., магістрант, Приймак В.М., к.е.н., доцент
Київський національний університет імені Тараса Шевченка

ГНУЧКІ МОДЕЛІ УПРАВЛІННЯ КОМАНДНОЮ РОБОТОЮ ІНЖИНІРИНГОВИХ ПРОЄКТІВ

Протягом багатьох сторічь змінюються принципи та підходи організування і функціонування підприємств. На межі тисячоліть на арену